

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.295 van 10 juni 2003
in de zaak A. 78.971/XII-1450.**

In zake : Bernadette PEETERS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat J. Vermassen,
 kantoor houdende te Lede,
 Kasteeldreef 48

tegen :

de GEMEENTE VOEREN,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. Peeters,
kantoor houdende te Landen,
Brugstraat 17.

tussenkomen de partij:

Marie-Ange FORTEMPS,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. Peeters,
kantoor houdende te Landen,
Brugstraat 17.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Bernadette Peeters op 15 juni 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Voeren dd. 1 oktober 1990 houdende aanstelling van Mevrouw Marie-Ange Fortemps als tijdelijk onderwijzeres lager onderwijs in het Franstalig gemeentelijk lager onderwijs van de gemeente Voeren en van de daarin vervatte impliciete weigering verzoekster met ingang van 1 september 1990 een betrekking als onderwijzeres toe te wijzen”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 8 maart 1999;

Gelet op de beschikking van 16 maart 1999 die de tussenkomst van Marie-Ange Fortemps toelaat;

Gelet op de memorie van de tussenkomen de partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. Mareen;

Gelet op de beschikking van 29 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. Vanden Abeele, die loco advocaat D. Wagner verschijnt voor verzoekster, en van advocaat J. Peeters, die verschijnt voor de verwerende en de tussenkomen de partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

Verzoekster is sinds 1984 onderwijzeres in de Franstalige gemeenteschool van Voeren. Zij wordt jaar na jaar opnieuw tijdelijk aangesteld. Dit gebeurt voor het laatst bij besluit van 11 oktober 1989 van het college van burgemeester en schepenen, dat op 13 november 1989 door de gemeenteraad wordt bekrachtigd. Vanaf 26 oktober 1989 wordt verzoekster tijdelijk aangesteld als schoolhoofd met klas.

Verzoekster is geslaagd in het taalexamen grondige kennis van de tweede taal, het Nederlands.

Sedert 1 september 1988 is een betrekking van onderwijzeres vacant ten gevolge van het ontslag van de titularis.

Bij aangetekend verstuurd brief van 23 augustus 1990 wordt namens verzoekster aan het gemeentebestuur gevraagd haar op grond van artikel 30, § 1, eerste lid, van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd op 20 augustus 1957, met ingang van 1 september 1990 vast te benoemen in de openstaande betrekking van onderwijzeres. Deze brief vermeldt voorts dat hij bedoeld is als ingebrekestelling overeenkomstig het (toenmalige) artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De gemeenteraad neemt op 30 augustus 1990 een beslissing houdende aanstelling van P. Levaux en M.-A. Fortemps als tijdelijk onderwijzeres aan de Franstalige gemeenteschool. Verzoekster daarentegen wordt niet meer aangesteld als tijdelijk onderwijzeres.

Artikel 30 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs wordt met ingang van 1 september 1990 opgeheven door het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II.

Op 19 september 1990 dient verzoekster een in het Frans gesteld verzoekschrift in om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemeenteraad van Voeren van 30 augustus 1990 tot aanstelling van P. Levaux en M.-A. Fortemps als tijdelijk onderwijzeres aan de Franstalige gemeenteschool en van de impliciete weigering om haar met ingang van 1 september 1990 in vast verband te benoemen.

Bij besluit van 1 oktober 1990 trekt de gemeenteraad van Voeren het voornoemd besluit van 30 augustus 1990 in.

Bij raadsbesluiten van dezelfde datum worden P. Levaux, A.M. Guillaume en M.-A. Fortemps met ingang van 1 september 1990 als tijdelijk onderwijzeres aangesteld.

Op 27 november 1990 dient verzoekster een in het Frans gesteld verzoekschrift in om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemeenteraad van Voeren van 1 oktober 1990 houdende aanstelling van M.-A. Fortemps als tijdelijk onderwijzeres aan de Franstalige gemeenteschool en van de impliciete weigering haar met ingang van 1 september 1990 een betrekking als onderwijzeres toe te wijzen.

Met een arrest nr. 74.028 van 2 juni 1998 besluit de Raad van State dat beide annulatieberoepen niet geldig zijn ingesteld omdat de in het Frans gestelde verzoekschriften krachtens artikel 65 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State nietig zijn;

Over het juiste voorwerp van het beroep.

Overwegende dat het inleidend verzoekschrift als voorwerp onder meer aanwijst de “impliciete weigering verzoekster met ingang van 1 september 1990 een betrekking als onderwijzeres toe te wijzen”; dat verzoekster in haar uiteenzetting van de feiten refereert aan haar brief van 23 augustus 1990 waarmee zij de verwerende partij verzocht om een vaste benoeming en naar de beslissing van de gemeenteraad van 30 augustus 1990 waarin zij de impliciete weigering leest om haar vast te benoemen; dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van een rechtsregel die, zo stelt zij, voor de verwerende partij de verplichting inhoudt om haar in de opgevallen betrekking vast te benoemen; dat ook de verwerende partij en de tussenkomenende partij het beroep in die zin hebben opgevat; dat immers de verwerende partij opmerkt in de memorie van antwoord dat de aanstelling van de tussenkomenende partij M.-A. Fortemps geen verband houdt met de vacante betrekking die verzoekster ambieerde; dat verwerende partij door die stelling aan te kleven erkent dat verzoekster vooreerst beoogt een vaste benoeming als onderwijzeres in een vacante betrekking te verkrijgen; dat ook de tussenkomenende partij opwerpt dat “de werkelijke bedoelingen van verzoekende partij zich situeerden op het bekomen van een vaste benoeming voor de vacante betrekking als onderwijzeres 2e leerjaar lager onderwijs”; dat bijgevolg zowel de gegevens van de zaak als het eerste door verzoekster aangevoerde annulatiemiddel er blijk van geven dat zij aanspraak maakt op een vaste benoeming in het door de verwerende partij georganiseerde onderwijs; dat dienovereenkomstig verzoekster geacht moet worden die beslissingen te bestrijden die de weigering inhouden dat recht op vaste benoeming te erkennen;

Overwegende dat die weigering niet als zodanig door de verwerende partij geformaliseerd is; dat die weigering echter wel ondubbelzinnig voortvloeit uit de beslissing die de verwerende partij zou nemen door een andere kandidaat in de geambieerde betrekking te benoemen of aan te stellen; dat voor zover verzoekster, nadat zij de verwerende partij formeel in gebreke had gesteld op 23 augustus 1990, die weigering kon vaststellen in dergelijke beslissing van de gemeenteraad van 30 augustus 1990, zij dit raadsbesluit bij het voorliggend annulatieberoep terecht niet meer aanvecht daar het door de gemeenteraad is ingetrokken; dat verzoekster het voorbijgaan aan haar aanspraken op vaste benoeming dan leest in de beslissing van de gemeenteraad van Voeren die volgens haar in de plaats is gekomen van het ingetrokken besluit, namelijk het raadsbesluit van 1 oktober 1990 houdende aanstelling van M.-A. Fortemps;

Overwegende dat verwerende partij daarom de ontvankelijkheid van het beroep verwerpt, stellende dat alleen een betrekking was opge gevallen door het ontslag van J. Vantours, dat verzoekster “nooit de vakante betrekking van Mevrouw Vantours uitgeoefend [heeft]”, dat verzoekster alleen de vaste benoeming van J. Alberts moest bestrijden omdat J. Alberts in de “enige vakante betrekking”, met name “deze van Mevrouw Vantours” benoemd werd; dat ook de tussenkomende partij opwerpt dat J. Alberts in de vacante betrekking benoemd werd en dat verzoekster die benoeming van J. Alberts niet heeft bestreden;

Overwegende dat verzoekster repliceert dat zij geen belang heeft om de benoeming van J. Alberts aan te vechten “gezien deze benoeming legitiem geschiedde” maar dat er twee vacante betrekkingen voorhanden waren die J. Alberts en zichzelf hebben bezet gedurende de schooljaren 1988-1989 en 1989-1990;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij terecht vaststellen dat verzoekster formeel niet de benoeming van J. Alberts bestrijdt; dat, meer nog, verzoekster die benoeming van J. Alberts daarenboven “legitiem” noemt en ze ook uitdrukkelijk niet in vraag stelt of wenst te stellen; dat die benoeming dan niet tegen de uitdrukkelijke wens in van verzoekster tot het voorwerp van het annulatieberoep kan worden gemaakt; dat verzoekster evenwel beweert dat er ook een tweede betrekking vacant was en zij haar beroep, als gezien, richt tegen de aanstelling in die betrekking van M.-A. Fortemps; dat de vraag rijst of inderdaad een tweede betrekking vacant was; dat in dat geval het beroep geacht mag worden te zijn gericht tegen de weigering verzoekster in die tweede betrekking te benoemen

en ook tegen de aanstelling die eventueel is gebeurd in deze vacante betrekking, het weze van tussenkomende partij of van een ander;

Overwegende dat de verwerende partij geen duidelijkheid verschaft aan de hand van stukken omtrent de personeelsformatie van de school en het aantal geheel of gedeeltelijk vacante betrekkingen, noch enig loopbaanstuk voorlegt met betrekking tot J. Alberts, van wie zij de benoeming toch cruciaal acht om aan verzoekster belang bij het beroep te ontfeggen; dat aan de hand van het dossier wel de volgende vaststellingen kunnen worden gedaan; dat het aanstellingsbesluit van verzoekster voor de periode van 1 september 1988 tot 30 september 1988 verwijst naar het ontslag van “de vastbenoemde titularis Mevrouw Vantours J.”, en gelijkaardige verwijzingen naar het ontslag van J. Vantours te lezen zijn in het aanstellingsbesluit van verzoekster voor de periode van 1 oktober 1988 tot 30 juni 1989 en het aanstellingsbesluit voor de periode van 1 oktober 1989 tot 30 juni 1990; dat verwerende partij voorts in de memorie van antwoord opmerkt dat de tussenkomende partij “sedert 1986 steeds tijdelijk [werd] aangesteld om zieke leerkrachten te vervangen of in de tijdelijke vakante betrekkingen van 2/24ste of 6/24ste per week te fungeren”; dat zij bijgevolg erkent dat de tussenkomende partij minstens gedeeltelijk in een vacante betrekking fungeerde; dat het bestreden aanstellingsbesluit van de tussenkomende partij voor het schooljaar 1990-1991 een aanstelling voor 21/24 betreft die wordt gemotiveerd omdat “mevr. Bodden een loopbaanonderbreking toegewezen kreeg van 12/24ste”; dat voor de overige 9/24 van die aanstelling geen reden wordt opgegeven; dat de vaststelling dat de tussenkomende partij minstens gedeeltelijk in een vacante betrekking kan zijn aangesteld ook steun vindt in het aanstellingsbesluit voor het schooljaar 1991-1992 dat ook is neergelegd; dat de tussenkomende partij blijkens dat aanstellingsbesluit immers in een vacante betrekking is aangesteld;

Overwegende dat op grond van de aan de Raad van State beschikbare gegevens wordt aangenomen dat er tijdens het schooljaar 1990-1991 een minstens gedeeltelijk vacante betrekking voorhanden was naast de betrekking waarin J. Alberts is benoemd en dat de aanstelling van de tussenkomende partij in een vacante betrekking is geschied, minstens gedeeltelijk; dat verzoekster bijgevolg de weigering om haar aanspraken op vaste benoeming te erkennen kan aanvechten; dat haar uitdrukkelijke weigering om de benoeming van J. Alberts aan te vechten het beroep bijgevolg niet nutteloos maakt; dat de exceptie daarom verworpen wordt;

Overwegende ten slotte, wat het voorwerp van het beroep betreft, dat verzoekster, rekening houdend met de mogelijkheid dat de Raad van State het door haar in eerste orde aangevoerde middel betreffende de vaste benoeming niet zou aannemen, haar tweede en derde middel uitdrukkelijk zo heeft geformuleerd dat zij in ondergeschikte orde ook kunnen worden betrokken op een weigering om haar een tijdelijke aanstelling te verlenen; dat zoals hiervoor gezien de door haar geambieerde betrekking misschien slechts gedeeltelijk vacant was, zodat de tussenkomenende partij dan gedeeltelijk tijdelijk aangesteld was in een niet-vacante betrekking en het verzoekschrift niet onterecht ook op die aanstelling en de er in besloten weigering om verzoekster in die mate een tijdelijke aanstelling te geven, betrokken moet worden; dat niet wordt betwist dat die tijdelijke aanstelling aan de tussenkomenende partij is verleend;

Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoekster reeds vanaf 1 september 1988 een annulatieberoep had kunnen instellen tegen haar tijdelijke aanstelling in plaats van de vaste benoeming;

Overwegende dat verzoekster terecht opmerkt dat zulk beroep voorbarig zou zijn geweest; dat de gemeente immers over twee jaar beschikt om in de openstaande betrekking vast te benoemen; dat de exceptie wordt verworpen;

Overwegende dat de tussenkomenende partij de laattijdigheid opwerpt van het verzoekschrift; dat zij aanvoert dat verzoekster reeds veel vroeger een in het Nederlands gesteld beroep had kunnen indienen en niet het arrest nr. 74.028 moest afwachten; dat het de tussenkomenende partij grieft dat haar rechtstoestand nog steeds na zo vele jaren rechtsonzeker is; dat de verwerende partij zich in de laatste memorie bij deze exceptie aansluit en daarbij nog doet gelden dat een stuitingstermijn van acht jaar onredelijk is en een schending uitmaakt van “de bepalingen van artikel 6, lid 1 van het EVRM dat aan éénieder het recht verleen[t] op de behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn”;

Overwegende dat verzoekster tegen de nu bestreden beslissing reeds op 27 november 1990, dit is binnen zestig dagen, een eerste annulatieberoep heeft ingediend met een in het Frans gesteld verzoekschrift; dat de Raad van State met toepassing van artikel 65, tweede lid, van zijn gecoördineerde wetten ambtshalve

de nietigheid heeft vastgesteld van het verzoekschrift; dat het derde lid van dit artikel 65 evenwel bepaalt dat de nietige akte de termijnen van de verjaring van de procedure stuit en dat deze termijnen niet lopen gedurende de instantie; dat verzoekster bijgevolg op 15 juni 1998 tijdig, want binnen zestig dagen nadat bedoeld arrest haar is betekend, huidige vordering heeft ingesteld; dat haar niet kan worden verweten te hebben gewacht totdat de Raad van State de nietigheid bij arrest zou uitspreken, nu de gecoördineerde wetten op de Raad van State zelf de gevolgen regelen in de hiervoor geschetste zin, van een in strijd met de taalwetgeving ingesteld beroep; dat ten slotte, daargelaten of de waarborgen bedoeld in artikel 6 EVRM op het voorliggende geschil toepassing vinden en ook daargelaten of het bestuur wiens rechtshandeling voor de Raad van State wordt aangevochten zich ook kan beroepen op het in voormelde verdragsbepaling gewaarborgde recht op de “behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn”, het in voorliggende zaak eventueel overschreden zijn van de redelijke termijn het beroep niet onontvankelijk maakt en de Raad van State er niet van ontslaat uitspraak te doen over het beroep; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

Overwegende dat de tussenkomenende partij het belang aan verzoekster ontzegt omdat zij geen kandidaat was voor de kwestieuze aanstelling terwijl haar “werkelijke bedoelingen [...] zich situeerden op het bekomen van een vaste benoeming”; dat ook de verwerende partij in de laatste memorie opmerkt dat verzoekster geen kandidaat was voor de tijdelijke aanstelling waarin tussenkomenende partij tijdelijk aangesteld werd en dat de ingebrekestelling van 23 augustus 1990 enkel haar vaste benoeming betrof;

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoekster kandidaat was voor een vaste benoeming; dat de exceptie dan ook enkel betrekking heeft op een eventueel ontbrekende formele kandidaatstelling voor de tijdelijke aanstelling; dat verwerende partij, die geen rechtsregel aanduidt volgens welke op straffe van nietigheid een welbepaalde schriftelijke kandidaatstelling gevolgd moest worden voor de geambieerde aanstelling, daarentegen in de laatste memorie erkent dat er een “traditie” was dat verzoekster, die sedert 1984 aangesteld was, telkens aangesteld werd “zonder een voorafgaande geschreven kandidatuurstelling”; dat zij dus in beginsel ook voor het nieuwe schooljaar moest veronderstellen dat verzoekster kandidaat was, zonder daarom een geschreven kandidaatstelling te moeten verwachten; dat het gegeven dat verzoekster op 23 augustus 1990 de gemeente aanschreef over haar rechten op vaste benoeming niet kan worden begrepen als een

afstand van haar eventuele aanspraken op een tijdelijke aanstelling; dat verzoekster ten slotte ook een 19 september 1990 gedateerde dagvaarding in kortgeding voorlegt, gegeven aan de verwerende partij, waarbij de schorsing wordt gevorderd van de aanstellingsbesluiten van 30 augustus 1990 en het bevel tot herintegratie van verzoekster “in haar baan” wordt gevraagd; dat verwerende partij zich bijgevolg niet achter een formaliteit kan verschuilen en niet aantoonst dat zij de kandidatuur van verzoekster bij een tijdelijke aanstelling niet meer in ogenschouw moest nemen; dat de exceptie verworpen wordt;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomen de partij opwerpen dat verzoekster geen actueel belang heeft bij het beroep omdat het gemeentelijk Franstalig onderwijs te Voeren met ingang van 1 september 1992 werd afgeschaft;

Overwegende dat, nu in hoofdorde de weigering van de verwerende partij om verzoekster vast te benoemen als voorwerp van de vordering moet worden begrepen, verzoekster door het aanvoeren, in dat verband, van een rechtsplicht in hoofde van de gemeente om haar die geweigerde benoeming te geven met ingang van 1 september 1990, een rechtsherstel nastreeft dat terugwerkt tot genoemde datum, waaruit volgt dat verzoekster haar belang bij het beroep niet verliest omdat de school twee jaar later gesloten wordt; dat de exceptie in die mate wordt verworpen;

Overwegende dat het beroep er voor het overige als hiervoor gezien ook toe strekt de tijdelijke aanstelling te doen vernietigen voor het gedeelte van de betrekking dat niet vacant was en waarin verzoekster dan ook geen aanspraak op een vaste benoeming kan doen gelden; dat het dan gaat om een tijdelijke aanstelling voor de duur van een schooljaar dat ondertussen verstreken is; dat daarenboven verzoekster niet tegensprekt dat de betreffende school sedertdien gesloten is; dat zulks de vraag kan doen rijzen nopens het actueel belang dat verzoekster nog kan hebben bij een gebeurlijke nietigverklaring, nu zij immers met geen middel aanvoert dat het bestuur een rechtsplicht had haar die aanstelling te verlenen; dat echter te dezen is gebleken dat verzoekster reeds sinds 1984 was aangesteld en dat zij haar aanstelling jaar na jaar vernieuwd zag worden, zodat zij een relevante verwachting kon koesteren, mits de betrekking effectief te begeben was, dat de aanstelling opnieuw de hare zou zijn; dat voorts uit het aanstellingsbesluit voor het schooljaar 1990-1991 blijkt, als gezien, dat dan een voltijdse betrekking vacant was

wat verzoekster, zo het aangevoerde eerste middel gegrond zou zijn, zelfs niet te verwaarlozen kansen bood op uitbreiding van haar dan gedeeltelijk toegekende vaste benoeming; dat die vaststellingen de Raad er toe doen besluiten dat verzoekster, in de feitelijke omstandigheden van deze zaak, aldus minstens een gekwalificeerd moreel belang heeft dat gediend blijft bij de gevorderde vernietiging van de weigering van haar gedeeltelijke tijdelijke aanstelling; dat de exceptie bijgevolg geheel wordt verworpen;

Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 30, § 1, van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs van 20 augustus 1957; dat verzoekster, met verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot dit artikel, stelt dat de gemeenteraad de verplichting had om haar als titularis vast te benoemen binnen een termijn van twee jaar nadat de plaats van gemeentelijk onderwijzer vacant was tenzij haar presteren te wensen zou overlaten; dat verzoekster er op wijst dat, eensdeels, de termijn van twee jaar om tot vaste benoeming over te gaan ten einde liep op 1 september 1990 en, anderdeels, dat haar presteren onbetwistbaar voldoening gaf, gezien haar regelmatige aanstellingen sedert 1984 en haar aanstelling tot schoolhoofd sedert november 1986;

Overwegende dat verwerende partij antwoordt dat het aangevoerde artikel 30 opgeheven is en niet meer van toepassing is vanaf 1 september 1990, wat het verwijzen naar vroegere rechtspraak niet relevant en overbodig maakt; dat ook de tussenkomen partij wijst op de opheffing van het bedoelde artikel 30;

Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord uiteenzet dat de weigering van het bestuur om haar de vaste benoeming te verlenen reeds voortvloeide uit de later ingetrokken beslissing van 30 augustus 1990, dus op een ogenblik waarop het artikel 30 nog steeds van kracht was en dat dan de beslissing van 1 oktober 1990 die de vorige beslissing van 30 augustus 1990 verving evenzeer het ingeroepen artikel miskent;

Overwegende dat verwerende partij in de laatste memorie herneemt dat het artikel waarop het middel steunt opgeheven was op het ogenblik van de bestreden beslissing, zodat het middel elke feitelijke en juridische grondslag mist;

Overwegende dat artikel 30, § 1, van de op 20 augustus 1957 gecoördineerde wetten op het lager onderwijs aanvangt als volgt : “Wanneer een betrekking van gemeenteonderwijzer openvalt, beschikt de gemeenteraad over een termijn van twee jaar om daarin in vast verband te benoemen”;

Overwegende dat de Raad van State meermaals, onder meer in het arrest nr. 26.740, Bakelants, van 26 juni 1986 en in het arrest nr. 60.323, Luysterborg, van 19 juni 1996, heeft geoordeeld dat bedoeld artikel 30 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs moet worden begrepen, volgens de bedoeling van de wetgever, een termijn van twee jaar voor te schrijven binnen welke de gemeenteraad de plicht heeft, en niet louter de mogelijkheid, om de tijdelijk in een vacante betrekking aangestelde leerkracht die voldoening heeft gegeven vast te benoemen tot onderwijzer; dat de Raad in het laatstgenoemde arrest ook geoordeeld heeft dat de opheffing van het artikel 30 op 1 september 1990 de toepassing ervan niet in de weg kan staan in het geval waarin de laatste dag van die termijn, en bijgevolg de dag waarop de aanspraken door het personeelslid verworven zijn, 31 augustus 1990 was; dat de Raad ook voor de huidige zaak die opvattingen huldigt;

Overwegende dat te dezen de laatste dag van de termijn waarop die vaste benoeming uiterlijk moest geschieden 31 augustus 1990 was; dat de verweermiddelen van de tussenkomende partij en de verwerende partij bijgevolg falen;

Overwegende dat verzoekster maar met recht aanspraak kan maken op de toepassing in haar voordeel van artikel 30, § 1, van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs wanneer ze staande kan houden dat ze gedurende haar “stageperiode” van twee jaar voldoening heeft geschonken;

Overwegende dat verzoekster zulks staande houdt en daarbij verwijst naar haar steeds doorlopende aanstellingen in het gemeentelijk onderwijs georganiseerd door de verwerende partij sedert 1984 en, vooral, naar de bevestiging van haar bekwaamheid die blijkt uit haar aanstelling als schoolhoofd;

Overwegende dat de verwerende partij er niet toe gekomen is wat verzoekster als blijken van haar voldoening geven in het licht stelt te neutraliseren door voor haar ongunstige gegevens; dat er geen redenen voorhanden blijken te zijn om een weigering van vaste benoeming te kunnen wettigen; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel aanvoert dat verwerende partij niet een andere onderwijzeres mocht aanstellen zonder de titels en verdiensten van beiden te vergelijken;

Overwegende dat bij het onderzoek van de ontvankelijkheid is komen vast te staan dat de verwerende partij er van is uitgegaan, ten onrechte, dat verzoekster geen kandidaat was voor de tijdelijke aanstelling; dat die vaststelling reeds volstaat om de gegrondheid van het middel aan te tonen, wat de tijdelijke aanstelling betreft;

Overwegende dat dit gegrond bevonden rechtmatigheidsbezwaar ook betrokken kan worden op de weigering om verzoekster in het niet-vacant gedeelte van de betrekking tijdelijk aan te stellen; dat immers die weigeringsbeslissing evenzeer onwettig is, nu zij geen steun vindt in een deugdelijke afweging van verzoeksters aanspraken; dat de uitdrukkelijke nietigverklaring ervan op grond van dit middel, nu verzoekster wat de tijdelijke aanstelling betreft geen rechtsplicht aanvoert die rust op de verwerende partij, meebrengt dat de verwerende partij verplicht is zich opnieuw uit te spreken over de aan verzoeksters geweigerde tijdelijke aanstelling,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden het gemeenteraadsbesluit van 1 oktober 1990 van de gemeente Voeren houdende de tijdelijke aanstelling van Marie-Ange Fortemps als onderwijzeres in de Franstalige gemeenteschool van de gemeente Voeren en de daaruit blijkende weigering om Bernadette Peeters met ingang van 1 september 1990 vast in de betrekking van onderwijzeres aan de gemeenteschool te benoemen, voor het openstaande gedeelte van de betrekking, eensdeels, en om haar tijdelijk aan te stellen voor het niet openstaande gedeelte, anderdeels.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juni 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.